

Církevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského
vyznania na Slovensku Galanta

LISTY GALANTSKÝM 8/2022

Milí bratia a milé sestry,
v posledných Listoch galantským som Vás informoval o plánovanej ceste na slovensko-ukrajinskú hranicu ako dobrovoľník. Pozval som Vás k podpore tejto cesty vo forme konkrétnej pomoci pre utečencov v podobe balíčkov pre deti i dospelých alebo konkrétnych vecí, ktoré sú v tejto situácii potrebné. **Vaša reakcia bola úžasná! Ďakujem!!!** Za tri dni ste naplnili svojimi príspevkami naše 7-miestne auto, 350 litrový strešný

box a k tomu ešte pridali aj milodary vo výške 610 € (20€ sa použilo na nákup vecí do balíčkov, ktoré boli v nepomere k ostatným). Do zbierky pre pomoc utečencom z Ukrajiny sa zapojilo 42 rodín alebo jednotlivcov. Zároveň sme mali dve „brigády“. V utorok večer študenti SBG Galanta robili baličky a v stredu doobeda naše šikovné sestry zo zboru všetko pobalili tak, aby sme to mohli večer naložiť do auta. Nadránom pridali svoju časť naši Trnavčania. Priznám sa, že som cestou nespoznával jazdné vlastnosti nášho auta. Vedúca dobrovoľníkov nechápala, odkiaľ to všetko nosíme. Prvú časť mojej služby na hraniciach som teda strávil vykladaním z auta a triedením privezeného v zásobovacom stane.

Naša služba na hraniciach mala 5 stanovišť. Prvé stanovište bol zásobovací stan, kde sa zhromažďovala materiálna pomoc, ako aj vyrábali baličky. Tri stanovištia boli priamo v medzištátnom priestore. Jedno z nich bolo určené len pre peších. Druhé bolo pre peších a pre cestujúcich autom a tretie pre autobusovú dopravu. Na všetkých stanovištiach sme ich privítali, ponúkli sme im teplý čaj, kávu, hrnčekovú polievku, obložené žemle alebo bagety. Po dlhých hodinách si mohli konečne sadnúť a oddýchnuť si alebo sa zohriať. Niekedy sa

úlava v stane dala „krájať“. Baliček si zobrali všetci, ponúknuté občerstvenie najskôr odmietali. Keď ale čakali na vstup do SR, postupne sa uvoľnili a nielenže radi prijali teplý nápoj, ale mali vôľu sa aj porozprávať.

Otec troch detí mi so slzami v očiach rozprával, ako si postavil nový dom a predsa teraz nemá kde bývať. Z domu sú ruiny, ale dlhy zostali. Bol približne v mojom veku. Prechod hranicou bol začiatok cesty, ktorej koniec nepoznali.

Mama dvoch 5- a 11-ročných dievčatiek previedla svoje dcéry cez hranicu aj s dokumentmi, aby mohli zostať u známeho v Michalovej. Keď ich odovzdala, vrátila sa späť na Ukrajinu, pretože aj ona je dobrovoľníčka a musí pomáhať.

Osemdesiatroční manželia sa mesiac ukrývali pred bombami v pivnici svojho zničeného domu. Keď išla žena kúpiť chlieb a stála tam s ostatnými v rade, niekto na nich spustil paľbu. Polovica ľudí čakajúcich na chlieb padla mŕtva a druhá zostala stáť. Po tejto skúsenosti sa rozhodli opustiť dom a utiecť pred vojnou. Stretnutie s čakajúcou dcérou bolo dojímavé - tiekli slzy šťastia.

Posledným stanovišťom bolo „Meet and greet“, miesto, kde sa stretávali rodiny a známi. Jedni prichádzali z Ukrajiny a druhí z celej Európy, aby si ich vyzdvihli. Toto miesto bolo najoptimistickejšie. Títo vedeli, kam idú a s kým by sa mali stretnúť. Vedeli, že bude o nich postarané. Dvojročné dievčatko sa rozbehlo strýkovi do náruče hneď, ako vystúpilo z mikrobusu. Viac ako 80-ročný muž sa chcel vydať na cestu do Bratislavy, aby sa čo najskôr stretol so synom z Talianska. Keď sme mu vysvetlili, že by mal počkať na hranici, hneď sa nás pýtal, či môže jazdiť s ukrajinským vodičákom, aby pomohol synovi šoférovať domov.

Niekedy som mal pocit, že prichádzajú tí bohatší z nich, ale myslím, že si zobrali to najlepšie a najcennejšie, čo mali. Snažil som sa s nimi zoznámiť, porozprávať, s deťmi trochu zahrať a vždy, keď to bolo možné, pred odchodom zo stanu, som sa pomodlil za každého z rodiny. Menovite som d'akoval za každého, komu sa podarilo prísť až k nám, a prosil som Hospodina, aby každý z utekajúcich stretol ľudí s veľkým srdcom ochotným pomôcť, lebo to nie je samozrejmé. Na ďalší úsek cesty som ich vysielal s požehnaním. Myslím, že aj to bola moja úloha.

Videl som mnoho slz, no nie plač zúfalstva. Stretol som ľudí utekajúcich z domu, no v očiach mali silu a odhodlanie. Počul som o mnohej hrôze, no ani náznak beznádeje. „Mier na zemi daruj nám, neopúšťaj nás!“ Nielen na Ukrajine, ale na celej zemi.

Miroslav Kerekrety – zborový farár

Bratislavská 80/20, 924 01 Galanta, miroslav.kerekrety@gmail.com

www.galanta.ecav.sk

Mgr. Miroslav Kerekrety 0918 828 360, Mgr. Jaroslav Mlynár 0905 237 075

Kázeň na 5. pôstnu nedeľu, 3. apríla 2022

„Umyte sa, očistite sa, odstráňte svoje zlé skutky spred mojich očí! Prestaňte zle robiť, učte sa dobre robiť, hľadajte právo, ujímajte sa utláčaného, prisudzujte právo sirotám, zastávajújte sa vdov. Podťte len a súdme sa - vraví Hospodin. Ak sú vaše hriechy ako šarlát, môžu zbelieť na sneh; ak sú červené ako purpur, môžu byť ako vlna.“

Izaiáš 1, 16-18

Bratia a sestry,

mám veľmi rád Starý zákon, pretože je plný jasných pokynov, výziev niečo urobiť, alebo, naopak niečo prestať robiť. Viem, že nakoniec sa z toho počas stáročí vyvinul systém zásluhových skutkov a presných pravidiel, ktoré mali okolo seba ešte aj „plot“. Teda ak si mal niečo urobiť, vždy si mal urobiť o niečo viac, aby to bolo určite dostatočné. Ak si, naopak, niečo robiť nemal, tak si mal zakázané aj to, čo by k tomu zakázanému viedlo. Mne sa veľmi páči tá konkrétnosť s ktorou sa tu stretávame. Nie sú to nejaké vzletné reči, je to výzva k aktivite, výzva robiť alebo dávať si pozor na konkrétne veci.

Umyte sa, očistite sa! To boli veľmi presné výzvy a Izraelci presne vedeli, čo majú robiť. Mali predpisy a postupy na kultické očisťovanie tak, aby podľa Mojžišovho zákona boli čisti od svojich hriechov a zlyhaní. Aj kultické očisťovanie v sebe nieslo prvky pokánia, pretože človek musel skúmať, kde prekročil Boží zákon, a podľa toho priniesť predpísanú obeť.

Odstráňte svoje zlé skutky spred mojich očí. Zase je tu dôraz na skutky. Skutki sú to, čo máme najviac pod kontrolou. To či niečo urobím alebo neurobím je väčšinou uvážené, málokedy konáme skratovo. Pán Ježiš nám to skomplikoval, lebo hovorí: *„Nie čo vychádza z úst, poškvŕňuje človeka, ale čo z úst vychádza, to poškvŕňuje človeka. Ale čo vychádza z úst, pochádza zo srdca, a to poškvŕňuje človeka“* (Matúš 15,11-18). Naše slová z nás neraz plynú rýchlejšie, ako ich rozum stíha kontrolovať, a nie to ešte riadiť. Ježiš ide ešte o krok ďalej, od slov k myšlienkam: *„Ale ja vám hovorím: Každý, kto žiadostivo pozerá na ženu, už scudzoložil s ňou v srdci“* (Matúš 5, 27-30). Keby sme sa riadili týmito princípmi, koľko ľudí by chodilo bez oka, ruky či iných orgánov. Naše myšlienky blúdžia svojou vlastnou cestou a nechávajú nás nahliadnuť do nášho vnútra. Každý nápad či spôsob uvažovania je odrazom nášho vnútorného sveta. Prvotné myšlienky či nápady nemáme pod kontrolou.

Až uvažovanie a rozmyšľanie prináša nápravu. Možno práve preto nás Pán Ježiš vyzýva, aby sme fyzicky odstránili všetko, čo by mohlo našu myseľ viesť k pokušeniu, ktorému vo svojej mysli neodoláme.

Už od Adama a Evy dokážeme základné veci rozdeliť na dobré a zlé. *Prestaňte zle robiť* je jasná výzva. Ak o niečom vieš, že je zlé, ihneď s tým skoncuuj a zároveň urob všetky opatrenia, aby si ani v mysli neupadal do pokušenia, ktorému by si mohol podľahnúť. Cieľavedome sa vyhýbaj tomu, čomu je pre teba ťažké odolať, pretože diabol ťa bude práve v tom cieľavedome pokúšať. Ak vieš o svojich slabých stránkach, vedz, že diabol o nich vedel skôr ako ty.

Učte sa dobre robiť – tento príkaz má v sebe dobrú aj zlú správu. Zlá správa je, že robiť dobre nám nie je vlastné, teda nenarodili sme sa s tým ako s prirodzenou vlastnosťou. Musíme sa to teda učiť, cielene na to upínať našu pozornosť. Proces učenia je spojený aj s chybami, bez ktorých to nejde. Na druhej strane dobrá správa je, že sa dá naučiť dobre robiť. Keby to nešlo, Pán Boh by to od nás nežiadal.

Výzva: *hľadajte právo*, respektíve spôsob života tak, aby nikoho právo nebolo narušené. Hľadať právo je neustály proces ovplyvňovaný našim vlastným sebestvom, ale aj rozličnými pohľadmi zúčastnených strán. Na jednu a tú istú vec sa vieme pozeráť z mnohých strán a z každej strany môže „právo“ vyzeráť inak. Preto táto výzva: Hľadajte a neprestaňte hľadať právo, lebo je ťažké ho nájsť. Niekedy rozmyšľám, či sme schopní vidieť a zväziť všetky okolnosti tak, aby sme našli právo. Nesmieme to však vzdať.

Posledný príkaz je veľmi konkrétny: *ujímajte sa utláčaného, prisudzujte právo sirotám, zastávajte sa vdov*. Keď vidíš, že sa niečo také deje v tvojom okolí, nezostaň ľahostajný, ale konaj.

Po jasne naformulovaných príkazoch nás Pán Boh volá, aby sme sa s Ním súdili. Vie, že nedokážeme naplniť Jeho prikázania, i to, že aj tí najlepší z nás sa neraz učia na vlastných chybách a zlyhaniach. Máme „prestávať“, učiť sa, hľadať“, máme byť aktívni na ceste za Ním. Nesmieme sa vzdať či opustiť sa kvôli neúspechom. Nakoniec nám však nepoukazuje na naše zlyhania, slabosti a hriechy, ale na svoju milosť: „*Ak sú vaše hriechy ako šarlát, môžu zbelieť na sneh; ak sú červené ako purpur, môžu byť ako vlna.*“ Nieto takého hriechu, ktorý by nemohol byť odpustený. Nezneužívajme Božiu milosť k nám, naopak, buďme za ňu úprimne vďační!

Miroslav Kerekréty